

andet Thing, som ikke have været tilbøielige til at forsøge vore Indtægter, men derimod selv ved Sids Behandling der have gjort et Forsøg paa at faae disse 30,000 Rd. strøgne. Jeg kan derfor ikke Andet end være saa meget mere taknemmelig for, at den ærede Finantsminister har opnaaet, hvad han dog nu har opnaaet; det vilde vist neppe have været muligt for ham at opnaae Mere. Forresten skal jeg endnu tilføie, uden at jeg paa nogensomhelst Maade nu skal komme med noget yderligere Forslag — jeg har overhovedet slet ikke nogen tilbøielighed til at gaae den Vej og skal ikke saa snart igjen komme ind paa den, idet det just ikke er noget videre behageligt Arbeide, saadan at øse i Danaibernes Kar, og ikke hører til det, der er det meest Opnuerende, og jeg har jo derhos seet, at Finantsministeren bestemt har udtalt, at hele det omhandlede Forhold maa være Gjenstand for en Omordning, saa at der saameget mere for Diebliffet kan være god Anledning til at lade Sagen staae hen —, men jeg skal dog endnu tilføie, at en saadan Omordning virkelig nu maa siges at være en absolut Nødvendighed. Der gives visse Forhold, som man kan unblade at tage Hensyn til, som man kan lukke Dinene for, og som man kan ignorere; men, naar de først ere bleve fremhævede, saa gaaer det aldeles ikke an længer at lade dem staae urørte. Og efterat det nu er blevet aldeles tydeligt og klart, hvorledes det egentlig forholder sig med hele den omtalte Sag, seer jeg ikke rettere, end at man maa være kommen paa det Nene med, at der her foreligger — ja, jeg vil med Fornøielse søge efter det mildest mulige Udtryk — en Uoverensstemmelse mellem den virkelige Tilstand og den approberede Plan, en Uoverensstemmelse, som jeg ikke troer paa nogen Maade kan vedblive. Forholdet er nu det, at Finantsministeriet maa ligeoverfor Collecteurerne betragte Sagen, som om visse Lodder vare solgte, og det maa derfor, naar der er Tale om Spillere, der skulle modtage saakaldte Kjøbelodder til næste Klasse, forsaavidt Forraad af dem endnu haves, og som kun, naar dette ikke er Tilfældet, skulle modtage deres Værdi eller den Sum, som Kjøbelodderne ere værd — ligeoverfor disse Spillere fastholde, at det, d. e. Finantsmini-

steriet, ingen Lodder har, saa at det allsaa maa udbetale deres Værdi til Collecteurerne, medens det derimod mellem Collecteurerne og Spillerne fastholdes, at Finantsministeriet har Lodder, saa at Spillerne følgerigt maae tage imod et saadant Lod. Dette gaaer aldeles ikke an længer, og det er derfor ganske vist i højeste Grad ønskeligt og nødvendigt, saaledes som Finantsministeren ogsaa har erklæret, at Sagen virkelig bliver omordnet. Kun maa jeg udbede mig Tilladelse til endnu at tilføie det Naab, til hvad jeg allerede har yttret, at man ikke rører ved den egentlige Plan. Spillerne ere nemlig et sensibelt Folkesæd, og de ville ikke gjerne have, at man gjør Forandringer i det engang Tilvante. Det bør derfor efter min Overbeviisning kun være i Planens Gjenførelse, at man søger at gjøre Forandringer, og ikke i selve Planen.

Jeg skal nu vende mig fra Enkeltheder og gaae over til nogle mere almindelige Betragtninger over vore finantsielle Forhold i det Hele. Det vil erindres, at det kun er et Aarsfiden, at jeg tillod mig her i Thinget at kaste et mere almindeligt Blik paa vore finantsielle Forhold, idet jeg dog ikke dengang paa nogen Maade havde stillet mig det Formaal at gjøre den da anstillede Undersøgelse fuldstændig og omfattende, men kun havde for Die ved samme at vise, hvad der dengang laae mig paa Sinde, at man under visse Forudsætninger maatte kunne sige, at vi i Henseende til vore Finantsers aarlige Balance befandt os i en Forsatning, der var ikke blot beroligende, men endog saa kunde siges at være tilfredsstillende. Hvis man nu vil see tilbage paa, hvad jeg dengang yttrede, da vil det ikke kunne undgaae Noget, ligesaa lidt som det har kunnet undgaae mig, at Forudsætningerne derfor ere fuldstændig kuldkastede. Vi staae nu med en extraordinair Skat, som er opført i Finantslovforslaget for næste Aar med 1¹/₂ Million Rd., og det en extraordinair Skat af den alleruhyggeiligste og byrdefuldeste Bestaenhed. Vil Noget gjøre sig en Forestilling om, hvad det vil sige, om man opkræver visse Bølg under en eller under en anden Form, da sammenligne man blot den nævnte Stats Byrdefuldhed med den Byrde, vi søle ved, at Told- og Brænderiintraderne ifølge Rigsstatsforøgel-